

¶ Pullulauerat in eo semen salutis / quia cupiebat Iesum videre / q̄s esset /
qui nūquā eū viderat / q̄ si vidisset / dudū recessisset a nequitia publicana

¶ Zachæus / princeps publicanorū et diues / querebat videre Iesum / quid
esset / et non poterat p̄ turba / quia statura pusillus erat . Et precurrens
ascendit in arborem sycomorū / vt videret illū / quia inde erat transiturus

AD FRUCTVS palmæ veniunt puer vnus, & alter.

Hic suprâ ascendit, pronus at ille iacet.

Is qui ad radices desperans substitit imas

Præstat opem erecto, supedijq; vicem.

Qui verò ascendit: fructus decerpit: & ex ijs

Largitur socio: participemq; facit.

CERTAMEN studij, & doctrinæ gloria, Palma est

Ad quam contendunt ingenui pueri.

Quorum alij puchro victi in certamine, tollunt

Victores: & ijs corpora subiiciunt.

Quæ istamen excerptos prudentiæ ab arbore fructus

Dant imperitos, consilioq; iuuant.

NON omnes quicunque student: profectibus æquis

Ad frugem veniunt. deficit at bona pars.

Qui nitentur enim ad summum: illis altius ibunt:

Qui circa excordes infima substituerint.

והיה

בן תימא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי ונכור כארי לעשות
 רצון אביך שבשמים פרט ארבעה דברים בעבודת הבורא ית' והתחיל
 בעז כנמר לפי שהוא כלל גדול בעבודת הבורא ית' לפי שפעמים אדם
 חפץ לעשות מצוה ונמנע לעשותה מפני בני אדם שמלעיגין עליו
 ועל כן הזהיר שתעז פניך כנגד המלעיג ועל תמנע מלעשות המצוה
 וכן אמר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו יהי רצון שתהא מורא שמים
 עליכם כמורא בשר ודם וכן אומר לענין הכושה שפעמים אדם מתבייש
 מפני אדם יותר ממה שיתבייש מפני הבורא ית' על כן הזהיר שתעז
 מצחך כנגד המלעיגים ולא תבוש וכן אמר רוד ע"ה וארברה בעדותך
 נגד מלכים ולא אבוש אף כי היה נרדף וכורח בין האוסות היה מחזיק
 בתורתו ולומר אף כי היו מלעיגים עליו ואומר קל כנשר כנגד ראות
 העין ודומה אותו לנשר כי כאשר הנשר טש באויר כך הוא ראות העין
 לומר שתעצים עיניך מראות ברע כי הוא תחילת העכירה שהעין רואה
 והלב חומר וכלי המעשה נומרין ואמר נכור כארי כנגד הלב כי הנכורה
 בעבודת הבורא ית' היא בלב שתחזק לכך בעבודתו ואמר רץ כצבי
 כנגד הרגלים שרגליך לטוב ירוצו וכן דוד המלך ע"ה היה מתפלל על
 שלשתם אלא ששנה הסדר אמר הדריכני בנתיב מצותיך על הרגליים
 ואמר אחר כך הו' לבי ואמר אח"כ העבר עיני מראת רע והוכי' בלב הטיה
 ובעין העכרה כי הלב הוא ברשותו להטותו בדרך הטובה או לרעה אף
 אחר שראה מעשה השוא על כן התפלל שיעזרינו להטותו לדרך הטוב
 אבל ראות השוא אינו ברשותו כי איפשר שיפגע בו פתאום לכן ויראנו
 התפלל שיעביר עיניו מראות שוא ולא יזמינו לפניו כלל לכן צריך
 האדם לתהגבר כארי לעמו' בבקר לעבודת בראו ואף אם ישאינו יצרו
 בחורף לאמר איך תעמוד בבקר כי הקור גדול או ישיאנו בקיץ לאמר

Chodorów, synagogue: ceiling painting, 1714,
reconstruction, The Diaspora Museum, Tel Aviv